

Nr 622

Av herr **Agerberg m. fl.**, *angående en snabbare utbyggnad av skogsbilvägarna.*

Behovet av utbyggnad och förbättring av våra skogsbilvägar gör sig år för år gällande med allt större styrka. Vårt reducerade hästbestånd räcker nu inte till för några egentliga landsvägstransporter av virke, utan dessa har i ökad grad övertagits av motorfordon, främst lastbilar. Lastbilarna har även i viss utsträckning fått ersätta timmerflottningen för undvikande av de betydande timmerförlusterna genom sjunkning.

De tidigare för hästar iordningställda vägarna, ofta endast användbara vintertid, har inte varit tillräckligt bäriga för biltransporterna. Därigenom ha transportererna i många fall hindrats och vidare en orimligt stor förslitning åstadkommits å motorfordonen. Bägge förhållandena har varit till ekonomisk nackdel för såväl skogsägarna som transportbilägarna. Skogsvägarnas beskaffenhet är också av betydelse för skogsarbetare, som med motorfordon färdas mellan sina hem och arbetsplatser.

Det är därför av stor betydelse för skogsbruket och de av detta beroende inkomsttagarna, att skogsbilvägnätet snabbt rustas upp till en för lastbilstransporter tillräckligt god standard. Vad som gjorts för en sådan utrustning å såväl domänverkets som de stora skogsbolagens skogar visar tydligt, vilken betydelse man tillmäter denna sak. Det är på de enskilda skogarna särskilt inom bondeskogsbruket med små skogsarealer och gemensamma skogsvägar, som man inte hunnit med tidsutvecklingen. Att emellertid intresset för skogsbilvägarnas utrustning är stort även bland de enskilda skogsägarna framgår av en uppgift i årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, att vid innevarande budgetårs början inneliggande bidragsansökningar under anslaget till Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo uppgick till ett belopp motsvarande en bidragsgivning på 26 milj. kronor. Behovet av bidrag hade under ett budgetår ökat med 6 milj. kronor.

Det är i hög grad angeläget, att såväl de enskilda skogsägarnas egna investeringar för skogarnas förbättring som statens bidrag till dessa förbättringar avsevärt ökas.

Bland åtgärder, som kan stimulera och utöka de enskilda skogsägarnas investeringar, torde i första hand böra nämnas möjlighet till avdragsrätt vid beskattningen för på skogsbilvägarnas utbyggande nedlagda kostnader. Ett system med rätt till skatteavdrag för väganläggningskostnaderna är behövt. Om en sådan avdragsrätt förefunnes för de enskilda skogsägarna, skulle möjligheterna bli större för skogsägarna att mobilisera medel för byggande av skogsbilvägar.

Då utbyggande av skogsbilvägar f. n. är en av de allra viktigaste rationaliseringsåtgärderna för skogsbruket, är det väl motiverat, att statlig kreditgaranti kan lämnas för lån till byggande av sådana vägar i likhet med vad som gäller inom jordbruket.

De statliga investeringarna för skogsbilvägarnas utbyggnad behöver också ökas. Detta är förutom av det föreliggande bidragsbehovet motiverat av att de mycket stora lastbiltransporter av virke, som nu sker på skogsvägarna, tillför staten avsevärda inkomster i form av bilaccis, fordonsskatt och bensinskatt. De överväganden, som enligt uppgift i nionde huvudtiteln sker inom utredningen angående skogsvårdsverksamheten om bilskattemedlens användning för här berört ändamål, hoppas vi kommer att leda till positiva resultat.

Då skogsvägar för biltransporter måste byggas ut till betydande bärighet och då de kommer att användas inte bara för virkestransporter utan även för annan biltrafik, exempelvis skogsarbetarnas resor till och från arbetsplatsen, blir skillnaden mellan dessa skogsbilvägar och övriga vägar i enskild ägo i verkligheten mycket liten. Det finns då knappast någon anledning att behålla de statliga bidragen till skogsbilvägar i enskild ägo som en liten och ofta missgynnad post under nionde huvudtiteln, utan det rationellaste vore, att anslagsgivningen till de enskilda skogsvägarna liksom till enskilda vägar i övrigt skedde under sjätte huvudtiteln med motsvarande avräkning mot bilskattemedel som anslaget till enskilda vägar. En beräkning av vad biltransporterna på skogsbilvägarna årligen ger av bilskattemedel skulle säkert motivera en avsevärd höjning av det årliga anslagsbeloppet.

När vi här nedan hemställer om att av oss här diskuterade åtgärder blir föremål för utredning, avser vi inte att därmed motivera tillsättandet av en ny utredning. Som vi ovan anfört har en av de här omnämnda stödåtgärderna redan uppmärksamrats av den tillsatta utredningen angående skogsvårdsverksamheten. Även övriga av oss här omnämnda uppslag torde lämpligen bli föremål för denna utrednings överväganden.

Med stöd av vad vi här anfört hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att 1955 års skogsvårdsutredning får i uppdrag att utreda frågan angående en snabbare utbyggnad av skogsbilvägarna.

Stockholm den 26 januari 1956

Einar Hæggbloom

Carl Östlund

Nils Agerberg

Sven Svensson
i Krokstorp

Erik Magnusson

Lennart Stiernstedt

Märta Boman